
OBOSTRZAĆ SIĘ (2) *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz ostrzyć).

praet 3 pl m pers obostrzali się (1). ◇ con 3 pl m pers by się obostrzali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: obostrzać s.v. obostrzyć.

Czynić się bardziej ostrym; przen [przeciw komu, czemu] (2) :

Zwrot: »bardziej, jeszcze więcej się obostrzać« (2): Chriftus sam/ cudá rozmáite przy náuce swoiey czyni! [...] nie wżylcy ci co ná nie pátrzáli/ wierzyli: owżzem fie iefcže niektorzy z nich/ więcej przeciw niemu y prawdzie ktorey náuczał/ obostrzáli CzechRozm 188, 198v.

Formacje współrdzenne cf OSTRZYĆ.